

4 mei is waardevol door het exclusieve karakter

Op 4 mei zijn we twee minuten stil. Dan herdenken we de slachtoffers van de Tweede Wereldoorlog in Europa en Zuidoost-Azië. Sinds 1961 herdenken we ook slachtoffers van oorlogssituaties en vredesoperaties waarbij Nederland betrokken was na de Tweede Wereldoorlog. De herdenking heeft een exclusief karakter en juist dat maakt deze jaarlijkse gebeurtenis zo waardevol en bijzonder. Helaas is niet iedereen deze mening toegedaan.

Enkele rijksambtenaren en diplomaten willen de dodenherdenking "inclusief" maken. Sommige individuen roepen via social media zelfs op tot demonstraties. Zijn we dan nog een bevolkingsgroep vergeten? Zijn er situaties na de Tweede Wereldoorlog geweest waarbij Nederland betrokken was die niet onder de huidige lading vallen? Niets van dit alles. Men wil een inclusieve herdenking organiseren waar ook stil wordt gestaan bij de slachtoffers in Gaza. Maar in hoeverre ben je dan inclusief? Er zijn veel meer conflicten in de wereld. Waarom dan niet direct alles en iedereen herdenken? En als je dat doet, wat blijft er dan nog over van 4 mei?

Laat ik vooropstellen, de situatie in Gaza is ronduit verschrikkelijk. Dat men dit onder de aandacht wil brengen, begrijp ik volkomen. Maar doe dit niet op 4 mei. Hierdoor verliest deze dag zijn waarde en waardigheid. Daarbij is de situatie in Gaza niet te vergelijken met de verschrikkingen van de Tweede Wereldoorlog. Ja, er vallen dagelijks doden en ja, er vindt daar een humanitaire ramp plaats, maar elke vergelijking met de Holocaust is mijns inziens misplaatst. Hoe dramatisch de situatie in Gaza ook is, mensen worden niet met duizenden tegelijk gedeporteerd naar vernietigingskampen met als enige doel om een volledig volk uit te roeien. Want laten we niet vergeten dat dat een van de verschrikkingen is die we op 4 mei herdenken: de dood van ruim 100.000 uit Nederland afkomstige Joodse burgers. In de vijf oorlogsjaren zijn in totaal zes miljoen Joodse mensen moedwillig vermoord omdat ze volgens een ideologie niet mochten bestaan. De gruwelijkheden gedurende de Tweede Wereldoorlog zijn met geen enkele andere oorlog te vergelijken. En daar mogen we heel dankbaar voor zijn!

Laten we hopen dat 4 mei zijn exclusieve karakter behoudt. Er zijn nog genoeg dagen over om aandacht voor de situatie in Gaza of andere conflictgebieden te vragen. Demonstreren is een groot goed in ons land, maar doe het wel respectvol. Demonstreren en geweld horen niet bij elkaar. Vernielingen aanrichten in universiteitsgebouwen of zwaaien met vlaggen van terreurorganisaties hebben niets meer met het demonstratierecht te maken. En al helemaal niet op een dag als 4 mei.